

Pastaruoju metu Aplinkos ministerijos gamtosaugos specialistai sulaukia nemažai gyventojų skambučių apie rastus tariamai beglobius laukinių gyvūnų ir paukščių jauniklius. Prašoma patarti, kaip juos, parsineštus į namus, maitinti ir globoti.

Pasak gamtosaugininkų, pirmiausia reikia žinoti, kad Laukinės gyvūnijos įstatymas griežtai draudžia imti iš gamtos gyvūnų jauniklius. Jie tik labai retai tampa beglobiais, našlaičiais. Pievoje ar miške rastas kiškiukas, lapiukas, elniukas, briedžiukas ar stirniukas paprastai būna ne vienas. Pajutusi artėjantį žmogų, jo motina pasitraukia, o dar mažas ir silpnas jauniklis instinktyviai prisiglaudžia savo guolyje. Taip pat ir su paukščių jaunikliais. Palikę lizdą, jie dažnai dar nemoka gerai skraidyti, slepiasi žolėje ar tarp šakų ir laukia su lesalu atskrendančių tėvų. Skambinantiems ir pranešantiems apie aptiktus pelėdžiukus gamtosaugininkai paaiškina, kad šie iš drevės ar inkilo išropoja dar pūkuoti, su prasikalusiomis sparnų plunksnomis, nes lizde ilgai būti pavojinga – tik taip jų nesunaikina kiaunės.

Radus žvėrių jauniklį, nereikia jo nei liesti, nei imti, kad ant kailiuko neliktų žmogaus kvapo. Paukščių jauniklių taip pat geriau neliesti. Jeigu yra galimybė, juos reikia užkelti ant medžių šakų ir palikti. Ten paukščiukus ras jų tėvai ir palesins.

Paimti iš gamtos galima tik sužalotus gyvūnų jauniklius. Tuos, kuriuos būtina gydyti.

Gamtosaugininkai primena, kad net sėkmingai žmogaus užaugintas žvėries ar paukščio jauniklis labai sunkiai prisitaiko gyventi laisvėje. Daugelis jų, išleistų į gamtą, žūsta jau pirmosiomis dienomis.